

بررسی نگرش دامداران شهرستان سیرجان در رابطه با رفاه دام: کاربرد دیدگاه روانشناسانه

فاطمه سالاری^۱، مسعود بیزان پناه^۲، معصومه فروزانی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

^۲ استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

fsalari95@yahoo.com

نتایج حاصل از کشاورزی- دامداری مدرن باعث تغییرات قابل توجهی در تولید محصولات کشاورزی و دامداری شده به طوری که تولیدات این بخش‌ها به طور قابل توجهی افزایش یافته است. اما در کنار این موفقیت‌ها، دامداری مدرن مشکلات عدیده اجتماعی، زیست محیطی و اخلاقی را به همراه داشته است. دامداری ارگانیک برای حل این مشکلات به عنوان گزیداری در مقابل کشاورزی مدرن ارائه و معرفی گردید. کشاورزی ارگانیک با مجموعه‌ای از اصول و اهداف مشخص هدایت می‌شود، یکی از هدف‌های کشاورزی ارگانیک فراهم نمودن شرایط مناسب برای تامین رفاه دام می‌باشد. به عبارت دیگر، دامداری ارگانیک دارای اهداف، اصول و نگرانی‌های روش و خاصی از بهبود سلامت و رفاه حیوانات در مقایسه با دامداری غیرارگانیک است. تحقیقات نشان داده‌اند، کیفیت رفتار دامداران در جهت رفاه دام بر بهره‌وری حیوانات به طور مستقیم تأثیرگذار است. به طوری که رفاه حیوانات مزرعه حداقل در پایین‌ترین سطح یک پیش شرط اساسی برای بهره‌وری دام محسوب می‌شود و نگرش دامداران در مورد دام‌ها قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده رفتار آن‌ها در ارتباط با دام‌های تحت مراقبت‌شان می‌باشد. با توجه به اینکه تاکنون تحقیقی در زمینه بررسی نگرش دامداران در خصوص رفاه دام در ایران انجام نگرفته است، این تحقیق بر آن است تا با یک دیدگاه روانشناسانه نگرش دامداران شهرستان سیرجان در استان کرمان را در خصوص اهمیت و ضرورت رفاه دام بررسی و تحلیل نماید. در این راستا، ۱۰۷ نفر از دامداران سنتی شهرستان به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب گردید. نتایج نشان داد در ابعاد مختلف رفاه دام، نگرش‌های دامداران متفاوت است. به عبارت دیگر، اکثر دامداران سنتی نگرشی ابزار گونه، نه انسانی در قبال رفاه دام‌های خود دارند.

واژه‌های کلیدی: دامداری ارگانیک، رفاه دام، نگرش اخلاقی و ابزاری، سیرجان